

ဟတ်ကာ

၁။ တင်ကိုအောင်၏အမှာစာ		
၂။ ဒေါက်တာဖတ်(စ်)တက်(စ်)	စိုးသိန်း	၁
၃။ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာတစ်ဦး၏ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်	စိုးသိန်း	၃၁
၄။ အချိန်ကိုမုန်းသူ	မောင်အောင်မွန်	၃၉
၅။ အိုဂျစ်ဗွေးကိုစက်ခေါင်း	ကြည်မင်း	၄၇
၆။ ဗန်ဂိုးနှင့် ဒွန်ရိုး	စိုးသိန်း	၆၁
၇။ အရက်သမားတေး	မောင်ရဲခိုင်	၇၁
၈။ ခရစ္စမတ်အကြံပြု	မင်းစိုးသန်း	၈၃
၉။ စည်းရုံး၏အခြားဘက်မှာ	ကောင်းသာ	၉၁
၁၀။ ဟယ်ရီဆိုတဲ့ စတက်ပီမြက်ခင်း ဝံပုလွေ	ဘုန်းမြင့် (မန္တလေး)	၁၀၃
၁၁။ လျှို့ဝှက်စာတွဲ	စိုးသိန်း	၁၁၅
၁၂။ ညစောင့်တစ်ဦး၏မှတ်တမ်း	ကောင်းသာ	၁၂၅
၁၃။ အလျင်စလို	မောင်အောင်မွန်	၁၃၇
၁၄။ ဆေးတံတို	ကျော်တက်ထွန်း	၁၄၅
၁၅။ ဆောင်းဦးမိုး	စန်းစန်းဦး	၁၅၃
၁၆။ အဘိုးတို့ အဖေတို့၏ ဘုရားသခင်	ကောင်းသာ	၁၆၁
၁၇။ ပါအိုလိုအပ်စဲလို	အောင် (ဆေး-၁)	၁၆၉

၁၇။ ဆန်းကြယ်သော စွဲလမ်းစိတ်	စိုးသင်း	၁၇၇
၁၈။ အမြဲအတင်	ကိုတူး	၁၉၃
၁၉။ ကျောက်လူသားလေး	ခိုင်လင်းမော်-မန်းတက္ကသိုလ်	၂၀၁
၂၀။ ဖျော်မှန်းချက်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်သာ	စိုးသင်း	၂၀၉
၂၁။ ပါရီမြို့တော်ကြီး ပျက်စီးလှပြီလော	ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်	၂၁၉
၂၂။ ခေါ်သံ	ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်	၂၂၅
၂၃။ မုဆိုးကျော်	ဘုန်းမြင့် (မန္တလေး)	၂၃၃
၂၄။ သေသူရဲ့မျက်နှာ	စန်းစန်းဦး	၂၄၁
၂၅။ ဘယာနက	ကောင်းဆက်နိုင်	၂၄၇
၂၆။ သီချင်းသည်	ခိုင်လင်းမော်-မန်းတက္ကသိုလ်	၂၆၁
၂၇။ ဝိရောမိမိန်းမသားများ	ဘုန်းမြင့်လှိုင်	၂၇၁
၂၈။ ကျောက်သားဖြူဖြူပေါ်မှာ	နီတာဦး (ဥက္ကာမြ)	၁၈၃
၂၉။ နေစိမ့်လိုက်တာ	မောင်မောင်လှမြင့်	၂၉၃
၃၀။ ပုံပြောကောင်းသူ	ကျော်ဌေး	၂၉၉
၃၁။ အက်ဒဝပ်လီယာရဲ့နားရေး	မြတ်သစ်	၃၀၉
၃၂။ ဒီဇေရီး၏ကလေး	မောင်ထွန်းသူ	၃၁၇
၃၃။ လျှောက်လွှာ	ဝင်းမြင့် (ချောင်းဦး)	၃၂၇
၃၄။ မျောက်ကလေး၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း	မင်းထက်မောင်	၃၄၁
၃၅။ ကျွန်ုပ်သည်ကြောင်တစ်ကောင် ဖြစ်သည်	ရဲမြဲလွင်	၃၄၉
၃၆။ ဆရာဝန်ပြောသည့် မထူးဆန်းသော ဖေမြင့်	အချစ်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်	၃၅၇
၃၇။ စကျင်ကျောက်နံရံ	နိုင်ဇော်	၃၆၃
၃၈။ အရောင်နဲ့လူ	သဇ္ဇာနီ	၃၇၃
၃၉။ အပေါက်ဝမှာ	ကောင်းဆက်နိုင်	၃၈၃
၄၀။ ပင်ဖျားမီး	ကြေးနစ်	၃၉၇

၄၁။ မြို့စားကြီးနှင့် မင်္ဂလာဆောင် ဧည့်သည်	မောင်အောင်မွန်	၄၀၇
၄၂။ ကျွန်တော် သီချင်းရေးတဲ့နည်း	မြတ်သစ်	၄၁၅
၄၃။ ချစ်စရာကောင်းသော ပန်းကလေးများ	ခိုင်လင်းမော်-မန်းတက္ကသိုလ်	၄၂၅

တင်ကိုအောင်၏ အမှာစာ

ယခုစာအုပ်အတွက် အမှာစာရေးပေးရန် ဆရာလေးကိုတင်က လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ်ကတည်းက ကျွန်တော်အား ပြောထားဖူး၏။ ကျွန်တော်က အလွယ်တကူပဲ ခေါင်းညိတ်မိခဲ့သည်။ သည်လိုနှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်သွားသည်။ တစ်လောကတော့ ရုံးတင်စာမူကြမ်းစာအုပ်ကြီးအား MSO က ကျွန်တော်ဆီ ထိုးပေးကာ အမှာစာရေးဖို့ ပြောလာလေသည်။

'ဟန်သစ် နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတိုများ' အား ပြန်ဖတ်မိတော့ အတိတ်ကို ပြန်လည် သတိရစေ၏။ ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁) က ပြန်စရလေမည်။ ၁၉၈၉ ကာလတွင် ဖြစ်၏။ ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်းတွင် နိုင်ငံတကာဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်လလျှင်တစ်ပုဒ်တော့ ထည့်ဖြစ်အောင်ထည့်မည်ဟု ဝိုင်းဆုံးဖြတ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်၊ ကိုကျော်စိန်မင်း၊ ဝင်းမင်းထွေးနှင့် ကျော်မင်းမောင်တို့ပင် ဖြစ်၏။ ဒါကလည်း ကျွန်တော်တို့သည် ရွာထဲမှာချည်း နေမနေဘဲ ကမ္ဘာစာပေတွေ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းနေသည်ဆိုသည်ကို လေ့လာဖို့၊ မျက်ခြည် မပြတ်ဖို့၊ အတုယူဖို့၊ အားကျဖို့၊ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်ဖို့ဆိုသော ရည်စူးချက်များ၊ စိတ်ကူးများနှင့်ပဲ ဖြစ်ပါ၏။ အခုတော့ ကမ္ဘာကြီးသည် ရွာကြီးဖြစ်နေပြီမို့ ယခင်ကလောက် အားစိုက်စရာမလိုကြတော့၍လား မသိ။ သိပ်အားမခိုက်ကြတော့ဟု ထင်၏။ ရှိစေတော့။

အမှတ် (၁) အတွက် ကိုစိုးသိန်းက နာမည်ကြီး ပြင်ပမဂ္ဂဇင်းပါ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ပေးလာ၏။ အချစ်ပုံပြင်ဝတ္ထုဖြင့် ကမ္ဘာကျော်ခဲ့သူ အဲရစ်ချ် ဆီဂယ်လ်၏ ဒေါက်တာဖတ်(စ်)တက်(စ်) ပင် ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုက အတော်လေး ကောင်း၏။ ဘာသာပြန်ကဏ္ဍကို '၂၀ ရာစု ဝတ္ထုတို' ဟူသော ခေါင်းစဉ်

အောက်မှာနေ၍ မူရင်းစာရေးဆရာ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်းကို တတ်နိုင်သမျှ ဒုတိယအခေါက် ဆရာတို့ကုန်နယ်ထပ်လုပ်တော့ ဆရာတင်မောင်မြင့် ရှာဖွေထည့်ကာ လစဉ် ဖော်ပြဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ၂၀ ရာစုဟူသော ဒီဇိုင်းအတွက် တို့၊ ဆရာမြတ်ငြိမ်းတို့ ဝိုင်းကုန်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကိုဝင်းငြိမ်းနှင့် ဂရပ်ဖစ် ကျော်မင်းမောင်က အသေအချာ ရေးဆွဲပုံတော်ကာ ထည့်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မြတ်နိုင် တို့က အနုပညာသတင်းတွေ ဝင်ရေးကြ၏။ ဆရာနှင့် ကျွန်တော်တို့ သို့နှင့် ၂၀ ရာစု နိုင်ငံရပ်ခြားစာရေးဆရာမျိုးစုံတို့၏ ဝတ္ထုများကို ခင်မင်မှုအတိုင်းအတာကို မသိသောသူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့ကို ကျ ဖော်ပြဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ဘာသာပြန်ဆရာတွေကလည်း အထူး စေတနာထားကာ တော့ ဆရာအမည်ပေးသုံးပြီး သူ့ကျတော့ ပေးမသုံးဆိုကာ တွက်ကပ်ခဲ့သည် ရေးသားပေးလာခဲ့ကြပါ၏။ ယခုလို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ပြန်ဖတ်ရတော့ ဟု ဆို၏။ သည်တော့လည်း ဆရာက ပေါက်တဲ့နဖူး မထူးတော့ဟုဆိုကာ ထို ဆရာများအား ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။ ပြီးမှ ဆရာအထောက်အကူအောင် သူ့ကိုလည်း ဆရာအမည် ပေးသုံးလိုက်သည်ထင်၏။ ထိုမှ ဝတ္ထုတို မတောင်းခံမိလေခြင်းဆိုပြီး နောင်တရနေမိပါ၏။ အမှန်တော့ ဤသည်ကား ဆရာထံမှ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်လောက် မတောင်း ထိုကာလက ဆရာက စာရေးဖို့ အတင်းပြင်းနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ နောက် မိလေခြင်းဆိုသည့် နောင်တမှသည် အတိတ်၏ သတိရချက်များအား ပြန်ချပြ ဆုံး တကျည်ကျည်ပုဆောတော့မှ နိုင်ငံတကာကိစ္စကို စီစဉ်ပေး၏။ အီရတ်ကိစ္စ မိခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ ယခု ဟန်သစ် နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတွေ ပြန်ဖတ်မိတော့ ပင် ဖြစ်၏။ ဆရာက ကိုအောင်မွန်အိမ်ခေါ်သွားကာ ကိုအောင်မွန်ကို ရေးစေ ၏။ သူကတော့ အောက်ခြေမှတ်စုသမိုင်းကြောင်းလောက်ကိုသာ ရေးဖြစ်ပေး ကြီး၏ အမြီးအမောက်မတည့်မှုများ၊ လူ့သဘာဝ၏ အဆီအငေါ့မတည့်မှုများ၊ စရိုက်နှင့် စနစ်အောက်မှ လူ့နှလုံးသားများ၊ လောကကြီးထဲ ဟန်ဇာတ်ခတ်သူ များ၊ သနားစရာ၊ နှလုံးနာစရာများ၊ လူဖြူလူမည်းဆိုသည့် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှု များ၊ ဘဝနှင့် ဒုက္ခများကို ကရုဏာသက်ဖွယ် ရေးဖွဲ့မှုများ၊ စာပေမှတ်တိုင် စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ကြသော ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာတို့၏ လက်ရာများ၊ သိစိတ်အလျဉ် ရေးသူ၊ သရုပ်မှန်ရေးသူ၊ ဖြည့်တည်မှုပဓာနရေးသူ စသည့် ဝါဒအမျိုးမျိုး ရေး ဖွဲ့သူ ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာတို့၏ လက်ရာများမို့ ယခုလို တစ်စုတစ်ဝေး တင်ဆက်ပေးသော စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်အားလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။

သည့်နေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်ရယ်၊ ခင်လှိုင် (သစ်တော)ရယ်၊ ခင်ဇော်ရယ်တို့ပဲ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်နှင့် ခင်လှိုင်တို့ဆိုသည်က ဆရာနှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝကတည်းက လေးစားရင်းစွဲနှင့် ခင်မင် ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ခင်လှိုင်က သူ့တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်းကိစ္စနှင့် ခင်ကြခြင်းဖြစ် သလို ကျွန်တော်လည်း အလားတူပင်။ ကျွန်တော်ကိုတော့ ဆရာကြည်မင်း ခေါ်သွားခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာကြည်မင်းက ဆရာအထောက်အကူအောင်၏ သတင်းကုန်နယ်တွင် ညိုဝိုင်းအယ်ဒီတာလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ဆရာအောင်ပြည့်က နေ့ပိုင်း အယ်ဒီတာ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဒီအချိတ်အဆက်တွေကြောင့်ပဲ ဆရာက ကျွန်တော် တို့ကို ကူညီခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်ပေမည်။

တကယ်လေးစားစွာ တင်ကိုအောင် (18. 2. 2010) (ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း)